

Ruben Willaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

Fioretti – De Steiger (Gent, Oost-Vlaanderen)

Projectcode: 2019D178
April – September 2019

Landschappelijk bodemonderzoek projectcode 2019E15

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Wouter Van Goidsenhoven

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog:
Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069

© Ruben Willaert bvba, Sint-Michiels-Brugge, 2019

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert bvba.

Ruben Willaert bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1	Programma van maatregelen.....	6
1.1	Administratieve gegevens	6
1.2	Synthese	8
1.3	Gemotiveerd advies.....	9
1.3.1	Volledigheid van het gevoerde onderzoek	9
1.3.2	Aanwezigheid van een archeologische site	11
1.3.3	De waardering van de archeologische site:	11
1.3.4	Impactbepaling	11
1.3.5	De bepaling van de maatregelen.....	11
1.4	Programma van Maatregelen	11
1.4.1	De aanleiding van het vooronderzoek	11
1.4.2	Bepalen van de onderzoeksstrategie	11
1.4.3	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	12
1.4.4	Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	13
1.4.5	Onderzoeksstrategie en -methode.....	13
1.4.6	Eventuele afwijkingen van de CGP	15
1.4.7	Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	15
1.4.8	Vondsten	15
1.5	Conclusie	16
2	Bibliografie.....	17

FIGURENLIJST

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).....	7
Figuur 2: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).	14

TABELLENLIJST

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.	6
--	---

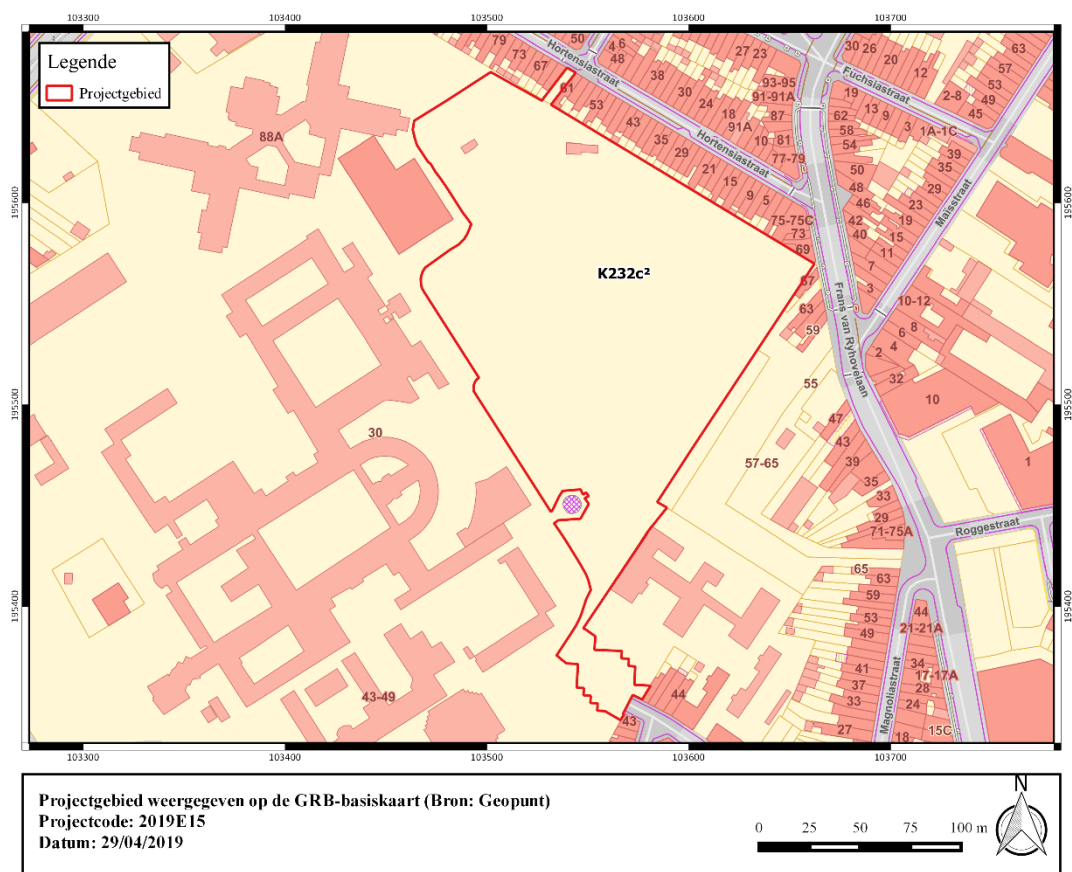

1 Programma van maatregelen

1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de initiatiefnemer	Provinciaal der Broeders van Liefde – PC Dr. Guislain Francisco Ferrerlaan 88A 9000 Gent	
b) Het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069	
c) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de erkende archeoloog	Ruben Willaert BVBA Ten Briele 14.15 8200 Brugge	
d) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	Oost-Vlaanderen
	Gemeente	Gent
	Deelgemeente	/
	Postcode	9000
	Adres	Hortensiastraat - Frans van Ryhovelaan 9000 Gent
	Toponiem	Fioretti – De Steiger
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	X _{min} = 103380 Y _{min} = 195435 X _{max} = 103719 Y _{max} = 195670
e) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Gent, Afdeling 10, Sectie K, nr. 232c ² Figuur 1	

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de realisatie van een nieuwbouwproject aan de Frans Van Ryhovelaan te Gent. Het projectgebied heeft een oppervlakte van 2,75 ha en is heden integraal in gebruik als park- en tuinzone binnen het complex van het Dr. Ghislain instituut. Het nieuwe gebouw wordt voor het overgrote deel onderkelderd.

Landschappelijk gezien is Gent gelegen op de rand van de zandstreek binnen de Vlaamse Vallei. Het onderzoeksgebied ligt op enkele honderden meters ten westen van het alluvium van de Schelde, die verder zuidwestwaarts samenvloeit met de Leie. Ten zuiden van het onderzoeksgebied loopt het Verbindingskanaal tussen de Brugse Vaart en het Kanaal Gent-Terneuzen en de Gentse haven. De Quartairgeologische kaart geeft een profielopbouw weer van eolische afzettingen van het laat-Pleistoceen tot vroeg-Holoceen die rusten op fluviatiele afzettingen van het Weichseliaan. Gelet op de stedelijke context geeft de bodemkaart geen informatie weer m.b.t. het aanwezige sediment. Gezien de ligging binnen een gradiëntzone en het gebrek aan informatie inzake de bewaringscondities van archeologisch erfgoed werd een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. Hierbij kan, algemeen gesteld van een AC-profiel worden gesproken waarbij de bouwvoor rust op de moederbodem en resten van bodemvorming grotendeels zijn opgeruimd door bewerking. Enkel het noorden van het onderzoeksgebied werden nog resten van een B-horizont waargenomen. In bepaalde boringen kan vastgesteld worden dat de bouwvoor uitzonderlijk dun is. Vermoedelijk is dit het gevolg van de aanleg van de tuinzone. Op het DHMV is duidelijk zichtbaar dat het landschap is geremodelleerd.

Cartografische bronnen situeren het terrein op meer dan een kilometer ten noordwesten van de middeleeuwse stadsomwalling. Op de Ferrariskaart is het terrein integraal in gebruik als akker. Het omvangrijke meersgebied ten noorden van de stad is duidelijk herkenbaar. In dit landelijke gebruik komt pas een einde in de tweede helft van de 19^e eeuw. In 1851 wordt beslist dat er ten noorden van de Brugse Poort een nieuw gesticht opgericht dient te worden. Het gebouw is dan ook afgebeeld op de Vandermaelenkaart. Op de orthofotosequentie is zichtbaar hoe doorheen de voorbije decennia het noordelijk deel van het terrein in gebruik is en blijft als grasveld/voetbalveld. Het zuidoostelijk deel wordt ingericht als parkzone. Op het luchtbeeld van de jaren '80 is zichtbaar hoe verschillende paden worden aangelegd en bomen geplant. Deze situatie blijft relatief ongewijzigd tot op heden.

Binnen de grenzen van het onderzoeksgebied of belendende percelen zijn geen archeologische vindplaatsen gekend. Iets ten zuidoosten van het onderzoeksgebied, ter hoogte van de terreinen van voormalige textielfabriek 'Filature du Rabot', werd in 2013 een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd (CAI 208575). Hierbij werd vondstmateriaal uit de late middeleeuwen gerecupereerd en muurresten van de 20^e-eeuwse fabriekssite. Meer dan een kilometer ten noordwesten van het onderzoeksgebied werden bij een proefsleuvenonderzoek meerdere grachten en poelen uit de late middeleeuwen aangesneden (CAI 211360). Verder richting het zuidoosten betreffen de gekende vindplaatsen hoofdzakelijk resten van het middeleeuwse stadsweefsel en haar versterkingen. Verschillende cartografische die aangeduid zijn op het kaartblad van de CAI betreffen allen laatmiddeleeuwse sites met walgracht.

Concreet kan er ter hoogte van het onderzoeksgebied uitgegaan worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed. De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek wijzen op een grotendeels vergraven bodemprofiel door bewerking en herinrichting als parkzone. De kans dat verder onderzoek in functie van artefactensites nog leidt tot kenniswinst is aldus beperkt. Daartegenover staat echter dat er geen aanwijzingen zijn voor verstoring van het archeologisch leesbaar niveau waardoor ter hoogte van het onderzoeksgebied nog steeds uitgegaan kan

worden van een trefkans inzake sporenarcheologie. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze vorm van erfgoed is een proefsleuvenonderzoek.

1.3 Gemotiveerd advies

1.3.1 Volledigheid van het gevoerde onderzoek

Uit het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologische relictten. Op basis van de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek bestaat de verwachting uit sporenarcheologie. Met betrekking tot artefactensites worden de bewaringcondities binnen de grenzen van het onderzoeksgebied als weinig gunstig beschouwd. Noch het bureauonderzoek, noch het landschappelijk bodemonderzoek hebben argumenten aangebracht waardoor aangenomen kan worden dat het terrein vrij is van archeologisch erfgoed.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van verder doorgedreven archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten waarbij de archeologische/historische waarde niet afgeleid kan worden uit de standaardbronnen die voor de opmaak van een archeologienota geraadpleegd worden. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

De beschikbare cartografische gegevens wijzen op een ruraal karakter van de omgeving dat gelegen is buiten de historische kern van Gent. De Ferrariskaart geeft aan dat het terrein eind de 18e eeuw integraal in gebruik was als akker. Aan dit ruraal gebruik komt een eind in de tweede helft van de 19^e eeuw als op het terrein een nieuw gesticht wordt gebouwd. Het onderzoeksgebied wordt dan ingericht als tuin- en parkzone. Hierin is de voorbije decennia geen verandering merkbaar. Bijkomend archiefonderzoek zal niet leiden tot kenniswinst of een verfijnde onderzoeksstrategie.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien een complexe landschappelijke situatie en bijgevolg een complexe verticale stratigrafie verwacht wordt. Ook als de verstoringshistoriek van het terrein niet duidelijk is, bijvoorbeeld indien blijkt uit het bureauonderzoek dat het terrein bebouwd geweest is maar geen plannen beschikbaar zijn of activiteiten plaats hebben gevonden waarvan niet duidelijk is in welke mate zij een ernstige impact hebben gehad op de ondergrond.

Gezien de ligging op de rand van het uitgestrekte meersgebied ten noorden van Gent en het gebrek aan informatie op de bodemkaart werd een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. Hieruit kan geconcludeerd worden dat over het merendeel van het onderzoeksgebied gesproken kan worden van een AC-profiel waarbij de moederbodem rechtsreeks rust op de bouwvoor. Enkel in de noordelijke boringen, ter hoogte van het grasveld, werd een restant van een B-horizont waargenomen. In enkele boringen valt ook de relatief dunne bouwvoor op. Er kan aldus met enige zekerheid gesteld worden dat het oorspronkelijke bodemprofiel grotendeels is opgeruimd door bewerking in het verleden en de inrichting als grasveld en parkzone.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het stenen of metalen structuren zoals funderingen of muurresten. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

Op het plangebied is er, gelet het rurale karakter, geen verwachting inzake grote ondergrondse structuren, noch dient uitgegaan te worden van significante verschillen in aanwezig sediment. Een geofysisch onderzoek zal in dit geval niet leiden tot kenniswinst of een verfijnde onderzoeksstrategie.

-verkenkend en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel eventuele bewaarde vondstenconcentraties in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend archeologisch booronderzoek in een intensiever grid de eigenlijke artefactenconcentratie gelokaliseerd worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten of een opgraving in functie van een bewaarde artefactensite.

Hoewel op basis van het landschappelijk kader uitgegaan kan worden van een verhoogde verwachting inzake artefactensites wijzen de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek niet op gunstige bewaringscondities. Op het overgrote deel van het terrein werden geen resten meer waargenomen van enige bodemvorming, enkel in de noordelijke boringen kon een restant van een B-horizont worden herkend. Indien binnen de grenzen van het onderzoeksgebied een artefactensite aanwezig was, dan is deze opgenomen in en verspreid geraakt doorheen de bouwvoor, waardoor eventueel aanwezige artefacten niet langer bruikbaar zijn voor een ruimtelijke analyse en de mogelijke kenniswinst bij verder onderzoek aldus beperkt is. De kans dat verder onderzoek door middel van archeologische boringen nog leidt tot enige kenniswinst is bijgevolg te beperkt.

-veldkartering: een veldkartering of “field-walking” bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur aangewend op terreinen die een zekere mate van (regelmatige) oppervlakte bewerking kennen, dus hoofdzakelijk op akkers. De kartering wordt gewoonlijk uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Soms wordt ook in een raster gewerkt indien een gedetailleerder beeld gewenst is. Op basis van waarnemingen kunnen eventueel interessante zones afgebakend worden. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Op het plangebied is een veldkartering niet zinvol. Het terrein is niet in gebruik als akker. Een veldkartering zou in dit geval niet leiden tot enige kenniswinst.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek heeft als doel steekproefsgewijs het terrein archeologisch te inventariseren en vanuit de resultaten uitspraken te doen over de aanwezigheid van grondvast erfgoed en de impact van de geplande werken hierop.

De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek wijzen niet op een uitgesproken versterking van het bodemarchief. Binnen de grenzen van het onderzoeksgebied kan bijgevolg nog uitgegaan worden van een trefkans inzake sporenarcheologie. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze vorm van archeologisch erfgoed is een proefsleuvenonderzoek.

1.3.2 Aanwezigheid van een archeologische site

Tot op heden kon de aan- of afwezigheid van een archeologische site op het plangebied niet aangetoond worden. Verder onderzoek door middel van proefsleuven is noodzakelijk.

1.3.3 De waardering van de archeologische site:

Niet van toepassing, cf. punt 1.3.2

1.3.4 Impactbepaling

Het bodemarchief dient eerst geïnventariseerd te worden, voor de impact van de werken op eventueel aanwezig erfgoed kan bepaald worden, cf. punt 1.3.2.

1.3.5 De bepaling van de maatregelen

De maatregelen kunnen pas bepaald worden na uitvoering van het proefsleuvenonderzoek. Enkel zo kan eventueel aanwezig archeologisch erfgoed in kaart gebracht worden en de impact van geplande werken hierop ingeschat, cf. punt 1.3.2.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.3.6 Verslag van Resultaten

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de voorgeschreven onderzoekssequentie werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk.

-mogelijk: Er worden geen fysieke obstakels verwacht waardoor het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd kan worden. Weliswaar dienen eventueel aanwezige nutsleidingen gevrijwaard te worden.

-**nuttig:** gelet de beschikbare data is een proefsleuvenonderzoek de meest geschikte manier om aanwezige archeologische resten in kaart te brengen om vervolgens de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-**schadelijk:** de spoorbewerking tijdens een proefsleuvenonderzoek is normaliter beperkt waardoor aanwezige relictten bewaard blijven voor verder onderzoek.

-**noodzakelijk:** gezien het feit dat de geplande werken een significante ingreep in de bodem impliceren moet uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring ter hoogte van de geplande werken niet mogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van de terreininventarisatie door middel van proefsleuven is een inschatting maken van aanwezig archeologisch erfgoed binnen de grenzen van het projectgebied, de bewaringstoestand hiervan en de impact van de geplande werken hierop evalueren. Van belang bij het proefsleuvenonderzoek is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden:

-Wat zijn de waargenomen bodemhorizonten, beschrijving + duiding? Hoe verhouden de waarnemingen in de profielputten zich ten opzichte van deze van het landschappelijk bodemonderzoek?

-In hoeverre is de bodemopbouw nog intact? Is er sprake van verstoring? hoe kan deze verstoring verklaard worden?

-Zijn er (nog) bodemsporen aanwezig? In welke mate zijn ze natuurlijk of antropogeen? Beschrijf.

-Op welke diepte bevindt het archeologisch leesbare niveau? Is er sprake van meerdere sporenniveaus?

-Wat is de bewaringstoestand van de sporen?

-Kunnen de bodemkundige vaststellingen gerelateerd worden aan de eventuele afwezigheid van antropogene sporen?

-Wat is de relatie tussen de bodem, het landschap en de archeologische waarnemingen?

-Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren, is er een ruimtelijk verband?

-Kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?

-Kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid?

-Zijn er indicaties die wijzen op de inrichting van een erf of nederzetting?

-Zijn er indicaties voor de inrichting van een funeraire ruimte? Wat is de omvang? Hoeveel niveaus? Geschatte aantal individuen?

-Wat betekenen de gegevens mogelijk voor een aanvulling van kennisleemtes van de lokale en regionale ontwikkeling en geschiedenis?

-Hoe verhouden de waarnemingen zich tot de cartografische gegevens en de gekende vindplaatsen in de ruime omgeving?

-Voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?

-Voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:

- wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?
- welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?
- welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?
- zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werden reeds een bureauonderzoek en landschappelijk bodemonderzoek (projectcode 2018J275) uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Gent. Op basis van de beschikbare gegevens bestaat de verwachting uit sporenarcheologie. Verder onderzoek door middel van proefsleuven is noodzakelijk.

1.4.5 Onderzoeksstrategie en -methode

De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot archeologische sporen is een proefsleuvenonderzoek binnen de contouren van de geplande werken. Het onderzoek dient een statistisch representatief deel van het terrein te inventariseren. Dit deel dient aldus groot genoeg te zijn om de resultaten te extrapoleren naar de rest van het onderzoeksgebied. De proefsleuven worden aangelegd in een regelmatig patroon met maximale tussenafstand van 15m.

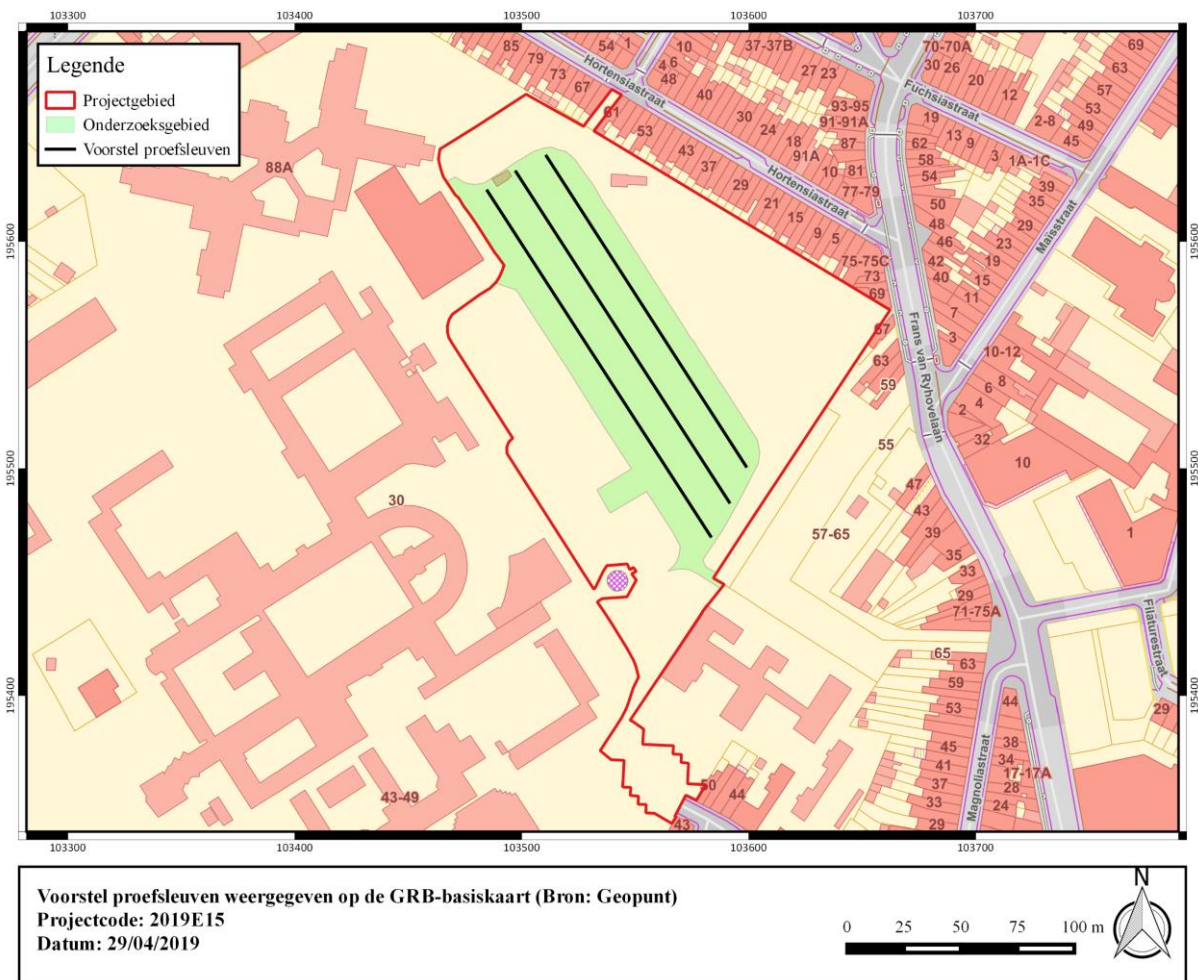
Vóór het onderzoek aanvangt bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch veldwerk.

De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien er een beargumenteerd antwoord op de onderzoeksvragen geformuleerd kan worden en het rapport wordt opgeleverd.

Op het onderzoeksgebied is er een licht verval van het noordwesten richting het zuidoosten. De sleuven worden ingeplant parallel met deze helling. Dit impliceert een inplanting volgens een noordwest-zuidoost gerichte as. Enige afwijking aan het vooropgestelde sleuvenplan dient verantwoord te worden in de rapportage.

Het onderzoeksgebied is ca. 9960 m² groot. De proefsleuven dienen 10% van de onderzoekbare oppervlakte te beslaan met bijkomend ca. 2,5% aan kijkvensters of dwars/volgsleuven waar. De kijkvensters dienen voldoende groot te zijn om een antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen.

Figuur 2: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

De proefsleuven worden aangelegd door een rupskraan met gladde bak, deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de bak bedraagt 2m. De proefsleuven worden laagsgewijs uitgegraven door de graafmachine tot op het archeologisch leesbaar niveau, onder begeleiding van de veldwerkleider. Indien sprake is van meerdere sporenniveaus wordt pas gezakt naar het dieperliggende niveau als het bovenliggende vrij is van sporen.

Hoewel voorafgaand een landschappelijk bodemonderzoek is uitgevoerd moet tijdens het proefsleuvenonderzoek eveneens aandacht uitgaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige sporen. Hiervoor dienen profielkolommen aangelegd te worden. Deze worden geïnterpreteerd door een aardkundige. Minimaal wordt één profielkolom per sleuf aangelegd in een geschrinkt patroon. Ze worden tot minstens 40cm in het ongeroerd sediment uitgegraven. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het team bestaat minimaal uit:

- een veldwerkleider (onder begeleiding van een erkend archeoloog), deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft ervaring met prospecties op zandgronden.

- een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

- een aardkundige, deze aardkundige begeleid en rapporteert over het landschappelijk bodemonderzoek, archeologische booronderzoeken en de bodemkundige waarnemingen tijdens het proefsleuvenonderzoek.

Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog. Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Dit in overleg met de aardkundige en het Agentschap Onroerend Erfgoed wanneer relevant. In de raamprijs wordt bij voorkeur een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig. Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog.

1.4.8 Vondsten

Conservatie en overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform de artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant de realisatie van een nieuwbouwproject op de terreinen van het Dr. Ghuislain instituut aan de Frans Van Ryhovelaan te Gent. De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek wijzen in hoofdzaak op een verwachting inzake sporenarcheologie. De kans dat verder onderzoek in functie van artefactenconcentraties wordt als te beperkt beschouwd. De meest geschikte onderzoeksmethode is een proefsleuvenonderzoek. Het terreinwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2019

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.

